

Su-li pak pólne so minyle žně,
 Twjerdy čas! :: zawoła wona; ach zľě!
 K ľěpšemu krajej duž nastaji so,*
 Dokeliž :: zyma jow přibliža so.
 Prjedy hač wučehnje, praji pak 'šće:
 Božemje :: krajo, Bóh přikrywaj će!

(1854.)

II.

(Serb. Now. 1854, 197.)

Posl'chaj, što klinči tam lubozny hlós!
 Boži dar :: pocpula woła, je klós!
 Pod stwjelcom zelenym dom a kryw ma,**
 Lubować Boha će napomina:
 Luby Bóh :: miły a smilny wótc je!

Zaso nam praji jej' hrónčkaty hlós:
 Bohu česć! :: Myto wón dawa přez klós.
 Widziš po prócy na polu twój khlěb,**
 Witaj jón z hnućom, twój žiwjeński trěb.
 Bohu džak :: dawaj, wón skubła tu će!

* 2. recens.: Zyma so bliži, duž nastaji so
 Přez hory :: do kraja ćoplišeho.

** 1. recens.: Klóskaty zahon ji dom a kryw da;
 Posl'charjow při žitach napomina:
 Lubo měj :: Boha; wón dary će da!

*** 1. recens.: Widziš na poli tam plody a khlěb,
 Wuhladaš z hnućom twój žiwjeński trěb!
 Džakuj so :: Bohu; wón skubłuje će!